

Naročnino in naznana s preje ma upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16 Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Cornò) št. 14 po 8 vin.

Oglesi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Vsem enake pravice?

5. — Pridobljene pravice niso v vseh ljudeh enake. Tu smo pri važnejšem stavku. Tu grede pota socialnih demokratov in krščanskih socialcev na razen.

Oglejmo si vprašanje bolj natančno! Pravice odgovarjajo dolžnostim in se merijo po dolžnostih. To smo dokazali! Dokazali pa smo dalje tudi, da slonijo dolžnosti in dosledno tudi pravice na raznih dejstvih in okoliščinah. Kar je pri teh dejstvih in v teh okoliščinah zapovedano ali dovoljeno, ni v drugih! Dejstva in okoliščine vsiljujejo nove dolžnosti in izpreminjajo že obstoječe. Človeška narava, ki je pravilo vse npravstvenosti, je sicer v bistvu enaka, a v svojem delovanju, razvijanju in v raznih okoliščinah ni enaka ampak raznolična: Nekateri imajo razvitega duha, drugi pa so bolj omejeni; nekateri so zdravega in močnega telesa, drugi slabotnega in revnega; nekateri so delavni in pridni, drugi leni in zanikerni; nekateri so varčni, drugi zapravljivi; nekateri imajo dobre in skrbne stariše, drugi slabe in malopridne; nekateri se rode v bogatih hišah, drugi v ubogih; nekateri imajo srečo pri svojih podjetjih in pri svojem premoženju, drugi nesrečo itd. itd. Kakor niso udje enega telesa enaki, ampak raznolični, prav tako je s človeško družbo. Med ljudmi vlada največja raznovrstnost. Ta raznovrstnost v človeški družbi, ki dela ljudi med seboj odvisne, je vez, ki veže vse ljudi v eno celoto, kakor so raznolični udje človeškega telesa zvezani v en organizem.

Ljudje niso torej enaki in dosledno nimajo enakih pridobljenih dolžnosti in pravic. To je očitvidno! Le pri enakih dejstvih in v enakih okoliščinah so tudi pravice enake.

Iz tega je pač razvidno, kako nespametno je klic, ki se ponavlja od francoske revolucije sem: Egalité! Ena-

kost! Ta enakost ni prava enakost, ampak silovitost. Resnično! Kaj drugega ko silovitost je, ako se hoče se silo vzeti bližnjemu, kar si je s trdim delom in neumornim trudom pridobil ter razdeliti med druge na enake dele? S tem pogazimo v blato edino pravo enakost, ki obstoja v tem, da smo vsi enako prosti v razvijanju svojih dušnih in telesnih moči in v izvrševanju svojih dolžnosti. Ta enakost glede vrojenih pravic je nemogoča, ako proglasimo enakost glede pridobljenih pravic. Iz enakosti vrojenih pravic razvija se vsa raznoličnost med ljudmi, vsa raznovrstnost pridobljenih pravic, ki delajo ljudi med seboj odvisne veže jih v živ organizem človeške družbe. Enakost glede vrojenih pravic je torej podlaga neenakosti glede pridobljenih pravic.

Socialisti hočejo imeti popolno enakost vseh ljudi, a oznanjujejo obenem tudi prostost. To je nemogoče! Pri popolni enakosti je prostost in dosledno tudi napredek nekaj nemogočega!

Žal, da se nauki socialistov o enakosti vseh ljudi, kaj radi poprijemljejo tudi krščanskega delavskega ljudstva. Ta enakost je v nasprotju z resnico in je nevarno razstrelivo, ki je hočejo razstreliti socialisti nad glavami našimi!

Koliko zadevajo te besede tudi nauk o splošni in enaki volivni pravici, razmotrivati hočemo o drugi priliki. Dr. P.

Goriški deželni zbor.

Deseta seja.

V četrtek popoldne bila je deseta seja sedanjega deželnozbornskega zasedanja. Začela je ob 5. uri in 10 min. ob navzočnosti vseh poslancev razun dr. Treota. Zapisnik bil je potrjen ne da bi se ga bilo čitalo. Deželni glavar naznani, da mu je došlo od ravnatelja dežel. hip. zavoda dr. Staudingerja pismo, v katerem se dr. Staudinger zahvaljuje na izka-

zanem zaupanju ter na potrditvi njegovega imenovanja. Na desnici, kjer sede slovenski poslanci, čul se je pri tem naznanilo ironični smeh. Slično pismo dobil je deželni glavar tudi od knjigovodje istega zavoda, ki se istotako zahvaljuje na imenovanju ter na pomaknenju v VIII. čin. razred. Po prečitvanju raznih prošenj za podpore, med katerimi je bilo največ dijaštih, odgovoril je vladni zastopnik dvo. in svetnik grof Attems na tri interpelacije in sicer najprej na interpelaciji poslancev dr. Tume in Štrekelja v zadevi ustanovitve hidravličnega urada v Tolminu ali pa v Bovcu ter dotične centrale v Trstu in sicer v svrhu uravnave Soče in njenih pritokov ter Vipave in njenih pritokov. Vlada, rekel je približno vladni zastopnik, je popolnoma prepričana o potrebi reguliranja Soče in njenih pritokov in je tudi zaradi tega ustanovila tehnično ekspozituro, ki ima začasno svoj sedež v Gradišču, to pa zaradi tega, ker se zdi vladi umestno uravnati Sočo najprej v dolenjem njenem delu, namreč od izliva Vipave v Sočo pa do izliva Soče v morje. Sicer pa je vlada vsprejela v svoj program tudi reguliranje Soče med Kobaridom do izliva Idrijce vanjo in od tod nadalje do izliva Vipave v Sočo. Ko bo torej tehnična ekspozitura svoje delo dokončala pri dolenjem delu Soče, prestavila bo svoj sedež v drugi primerni kraj, ko bo treba izdelovati načrte in regulirati Sočo in pritoke med Kobaridom in izlivom Vipave vanjo. Uravnava Soče med Kobaridom in Bovcem pride pa kasneje na vrsto. V slučaju pa, da bi prišlo do povoljnega sporazumljenja med deželo in državo, da se prične splošna uravnava vseh rek in pritokov na Primorskem, kar bi stalo kakih 10 milijonov kron, oziroma za najnujnejša dela 3 in pol milijona kron, potem bi se izkazala potreba, da se ustanovijo na raznih krajih dežele tehnične ekspoziture, a v Trstu pa centrala.

Nato odgovoril je vladni zastopnik na interpelacijo dr. Tume glede preuredbe

koperskega moškega učiteljišča. Opomnil je, da je naučna uprava že pred leti na slično interpelacijo dr. Tume odgovorila, da je v principu za to, da se slovenski in hrvatski oddelek moškega učiteljišča v Kopru ločita od italijanskega ter da se drugje ustanoviti slovensko in hrvatsko moško učiteljišče.

S to zadevo in v istem smislu se bavi še dandanes naučna uprava in sicer jako resno, in je pri vsem tem pričakovati, da ne preide več dolgo časa, ko bo ista rešena. Težave pri rešitvi te zadeve dela naučni upravi vprašanje, kje naj bi se ustanovili omenjeni učiteljišči in pa prostor, kje naj bi se zidali in konečno tudi stroški, katere provzročijo premestitev takih zavodov.

Konečno odgovoril je vladni zastopnik še na interpelacijo dr. Tume v zadevi slabega stanja državnih cest ter rekel, da je vlada v tem pogledu že mnogo storila ter odpravila že mnogo nedostatkov na državnih cestah. Trudila se boče tudi za naprej, da odstani še ostale pomankljivosti.

Poslanec Holzer je utemeljeval svoj predlog, zadevajoč ustanovitev centralne mehanične delavnice državnih železnic v Gorici, ki je bil nujnim potom vsprejet. Istotako je utemeljeval isti poslanec svoj predlog glede opustitve obrtniških del v kaznilnicah, ki je bil tudi nujnim potom vsprejet.

Nato je utemeljeval poslanec dr. Faidutti svoj predlog glede uravnave vodotokov v deželi in meljoracije lagun in močvirjev v gradiščanskem okraju. Ta predlog odstopil se je v poučevanje in v svoječasnno poročanje deželnemu odboru.

O prošnji županstva v Nabrežini za podporo v kritje stroškov za vzdrževanje tamošnjega otroškega vrtca prešlo se je na dnevni red. Istotako se je prešlo na dnevni red o prošnjah građeške zdraviliške komisije za podporo, Andreja Logar, bivšega dež. sluga za podporo in slični prošnji Josipine udove Vinci. Pri prošnji nabrežinske občine za podporo otroškemu vrtcu

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

V večji votlini — 4 metre visoki in 12—15 metrov široki in globoki — pa je oltar, kjer mašujejo le voditelji romarski. Tu gori vedno na stotine sveč, darovanih od romarjev, da je stena okajena od njih. Ob steni je brezštevilno bergetj in drugih znamenj čudovitega ozdravljenja. Na strani oltarja je še prižnica. Ves ta prostor ima železno ograjo. Za ograjo so klopi in prostor za pobožne molilce. Neki poljubljajo še tla kot Bernardka. V tlaku med klopmi je plošča z napisom: „Tu je bila 11. februarja 1858 Bernardka, ko se jej je prikazala v prvo preblažena Devica.“ Kjer je čudodelni studenec zagrajen, je marmornata bela plošča z napisom: „Pij iz studenca in umij se v njem.“ V tlaku v votlini so še štiri plošče v zahvalo za ozdravljenje oseb: baronice Dela Rue, duhovnika V. M. Musy, I. Marije Fontenay in Leontine Lujize Minster.

Vode, ki je izprva le malo, priteče zdaj vsako minuto 85 litrov, v dan 122.400 litrov, in naposled teče velik potok v Gav. Če se vrnemo nazaj

od votline proti cerkvi, je na steni plošča z dnevi prikazovanja, in tu so vrezane še zlatimi črkami Marijine besede*):

„Ali mi hočeš izkazati milost in prihajati 14 dni sem? Osrečiti te hočem, pa ne tu, ampak na drugem svetu. Mnogo ljudi naj pride sem. — Moli za grešnike, poljubi tla za grešnike. Pokora, pokora, pokora! — Reci duhovnikom, naj mi napravijo kapelo. — V procesiji naj pridejo sem ljudje. Pij iz studenca in umij se v njem. Jej travo, ki raste poleg. Jaz sem brezmadežno spočetje.“

Drugi prodajalnic tu ni, nego sveče za procesije. Tu pa je napis, ki slove jako prozaično: „Pazite na žepe!“ — Od tod na levo se pride do prostora, kjer je 12 pip, da ljudje vodo pijó ali se umivajo. Voda je prav dobra pitna voda. Potem pridemo do treh kabin, kjer kopljejo bolnike, ena za moške, ena za ženske in ena za otroke. V kabini je kad, da tri osebe hkratu noter denejo. Ko odidejo bolniki, si morejo tudi privatne druge osebe kopalnišče ogledati ali se tudi kopati.

Na južni strani cerkve je župnišče

* Ker Bernardka ni znala prave francosčine, govorila je Marija „bearuski patvis“, t. j. francosčino, pomešano s španščino.

in so uradi duhovski, potem navzgor Kalvarija. Zahteva se namreč za odpustek poleg navadnih pogojev tudi en križev pot, ali v cerkvi ali na tej Kalvariji. Pri prvi postaji so kipi, ki kažejo Kristusovo obsojenje. Jako kazi ta prizor znak rimske moči: Remul in Rem. Videti je bilo, da je ena oseba Kristusu poljubila roko, druga se smejala dvojčkomu pri volku. Sicer pa mora biti to privatno podjetje, ker zahtevajo tudi nekaj plačila. Mi smo šli mimo. Onstran Gava je samostan Karmelitov in Benediktinov.

Natanko pa ni bilo mogoče vsega ogledati. Pri cerkvi se ničesar ne dobi — kar je prav na eno stran — in treba v mesto — čas poteka, in zadrževali so naju tudi romarji, katerih je bilo okoli 1500 iz Arrasa, severne Francije. Imeli so seboj okoli 150 bolnikov. (Včasih je bolnikov 2000 do 3000 skupaj.) Čudno je bilo videti rudarje s — svetilnico za klobukom. — Do 7. decembra pride letos še 62 večjih procesij s Francoskega, Belgije, Angleškega, Amerike itd.

Ob 4. in pol uri so imeli procesijo s presv. Reš. Telesom od votline po trgu in v cerkev. Pred votlino in pred kopalnicami kličejo svečeniki in vse ljudstvo

na ves glas: „Naša ljuba Gospa lurdka, prosi za nas! Naša ljuba Gospa lurdka, ozdravi naše bolnike!“ — kar je jako ginljivo. Bolniki so ob procesiji pred cerkvijo na planišču in duhovnik blagoslovi vsakega posebej. Pri tej priliki se godijo včasih ozdravljenja. — Ob 8. uri pa je procesija s prižganimi svečami. To je kaj posebnega, košček neba na zemlji! Tu so električno razsvitljeni stolp, cerkvena vrata rožniverske cerkve, kip D. M. na planišču pred cerkvijo — kar stane nekaj sto frankov; pobožni romarji vsak s svečo stopajo po prostranem trgu od votline po cestovodu gor in potem po prostranem planišču daleč doli do Kalvarije proti mestu in potem nazaj. In vedno prepevaje v čast Mariji: Ave Marija in druge pesmi. Pred cerkvijo pa napravijo še svečami posamične skupine ter zapojejo „Credo“ enoglasno! Nato je dal škof arraški M. Williez blagoslov, v drugo pa oba še škofom Leop. Duartom Curytibe v Spodnji Ameriki.

(Dalje pride.)

* Nekli bolnik je dejal škofu iz Pamiersa: Naj bi bilo na drugem svetu le „nebo lurdsko“, ki ga uživam zdaj, bil bi zadovoljen!

oglasila sta se za besedo poslanca Štrekelj in dr. Tuma. Prvi je predlagal, naj bi se dovolil v omenjeni namen znesek 200K, drugi pa je hotel poznati najprej razloge, zaradi katerih je peticijski odsek prošnjo odklonil. Poročevalec peticijskega odseka, dr. Gregorič, je dr. Tumi povedal, da je peticijski odsek zaradi tega prošnjo odklonil, ker je otroški vrt privatna zadeva nabrežinske občine in ni bila siljena ga ustanoviti, temuč je to storila prostovoljno. Ako bi se dala podpora nabrežinski občini, sledilo bi potem vse polno sličnih prošenj in od raznih strani, katerim bi pa deželni zbor iz pomanjkanja denarnih sredstev ne mogel ugoditi. Nabrežinska občina pomaga si lahko s tem, da vpelje za otroke primerno šolnino.

Tudi ni bilo po volji dr. Tumi, da je prešel deželni zbor na dnevni red o prošnji graške zdravilišne komisije, ki je zahtevala 20.000 K podpore.

Prošnja čepovanske šole za čipkanje, pleteničarjev v Fojani in Žagi in Antona Zorzin za podporo, so se odstopile dežel. odbora, da jih primerno uvažuje.

O prošnji občine Livek za podporo v svrhu gradnje ceste, se je sklenilo, da naj pride v poštev pri proračunu za leto 1906.

Glede prošnje županstva Selo za podporo v svrhu gradnje ceste pa se je sklenilo, da naj dežel. urad najprej prouči dotični načrt, nakar se bo kasneje o prošnji sklepalo.

Prošnja cestnega odbora v Kanalu za podporo za cesto Ročinj-Kambreško se je odstopila deželnemu odboru, da jo proučuje in svoječasno o nji poroča. Isto se je zgodilo tudi s prošnjo mlekarice v Bovcu za podporo. Prošnja „Kat. političnega društva v Bovcu“ za pospeševanje mlekarstva na Tolminskem se predloži vladi s priporočilom, da jo uvažuje. Potem se je potrdila cela vrsta računskih sklepov in proračunov raznih zalogov.

Nato prečitale so se interpelacije, ki so bile že v zadnji seji naznanjene in sicer po poslancih dr. Maraniju, Valentinisu, Jakončiču, Štreklju in dr. Tumu.

Nato je bil vsprejet predlog deželnega odbora za ustanovitev statističnega dež. urada. Dovolila se je potem svota 2400 K, ki se ima izplačati v dveh letnih obrokih in sicer v letih 1905—1906 kot prispevek k stroškom brambenih naprav na levem bregu Soče v Zdravščini. Sklenilo se je, da naj deželni odbor stopi v dogovor z vlado glede ustanovitve učnih tečajev za zdravljenje domače živine. Načrt zakona za kozjerejo odstopil se je deželnemu odboru, da uvede v ti zadevi nove poizvedbe ter svoječasno o tem poroča deželnemu zboru.

Glede gradbe železnice Gorica-Cervinjan sklenilo se je naložiti deželnemu odboru, da priskrbi potrebne načrte ter da stori pri vladi primerno korake v dosego ugodne rešitve tega vprašanja. Dr. Verzeznassi stavil je predlog glede uravnave mejne reke Talio pri Strasoldu.

Konečno je v imenu šolskega odseka poročal poslanec dr. Faidutti o zadnjih dogodkih na tukajšnji gimnaziji ter predlagal nujnim potom približno to le: Deželni zbor pričakuje s popolnim zaupanjem, da bode šolska oblast zadevo natanjko preiskala ter nalaga deželnemu odboru, da se svoječasno prepriča o krivdi in odgovornosti na omenjenih dogodkih.

Ko je bil ta predlog vsprejet, je bila seja zaključena in prihodnja seja naznanjena za sredo popoldne ob 5. uri.

Enajsta seja.

Tudi v goriškem dežel. zboru so se v sinočni seji razpravljali inomoški dogodki. Bilo je v tem pogledu stavljenih več predlogov in jedna interpelacija. Za predloge glasovali so tudi slovenski poslanci. V njih se je namreč obsojalo surovo postopanje inomoških Nemcev nasproti italijanskim dijakom o priliki otvoritve italijanske pravne fakultete v Inomostu. Galerija je bila polna ter je hudo razsajala, ploskala in vpila prav pogostoma: dol! s Körberjem, ter vsipala vse polno psovk na vlado in na Nemce. Deželni glavar je sicer pretil, da bode dal galerijo izprazniti, ali občinstvo na galeriji se ni prav nič zmenilo za glavarjevo opominjanje, ker je bilo prepričano, da to opominjevanje ni bilo resno ter da se glavar najbrže popolnoma vjema z galerijo.

V ti seji vsprejet je bil en bloc novi občinski red. Proti so glasovali naši poslanci, za pa Italijani in „na-

predni“ poslanci. Z glasovi Italijanov se je vsprejela ustanovitev deželnega kmetijskega urada. Pred glasovanjem zapustili so dvorano poslanci dr. Tuma, dr. Treo, Štrekelj in Klančič. Deželni odbor je dobil nalogo, da stopi v dogovor z vlado glede ustanovitve mlekarške šole v Cerknem ter se mu je dala na razpolaganje neka svota za pokritje ustanovitvenih stroškov.

Občni shod „Kat. pol. d.“ v Bovcu.

(Konec.)

Na shodu so bile vsprejete sledeče resolucije:

1. V podporo in rešitev kmetijskega, toli važnega stanu, naj se čim prej uvede zavarovanje kmetijskih delavcev za slučaj nesposobnosti za delo in pa za slučaj starosti. Kmetijskih delavcev bolj in bolj primanjkuje; vsakdo hodi raje iskat dela tja, kjer se mu zagotovi obstanek, kjer je zavarovan za vsak slučaj. Gotovo pa je to, da bi jih mnogo raje opravljalo zdravo kmetijsko delo v zdravem zraku, ako bi imeli zagotovljen obstanek, nego bi si izpodkopavalo zdravje in krajšalo življenje z morda malo boljšim zaslužkom po tvornicah in drugod!

2. V varstvo kmetijskega stanu in zlasti manjših kmetij naj se uredi eksekutivno postopanje tako, da se ne bo dajalo ubrgega kmeta na milost in nemilost popolnoma v roke upniku. Po dandanašnji izvršilni poti se čisto zgodi, da se proda premoženje na dražbi za sramotno nizko ceno — da ne ostane revežu po plačanem upniku drugega, kakor bridka beraška palica — ubogim občinam pa vsa mogoča bremena, ki se pojavljajo od časa do časa bolj in bolj. Tudi pri malih in sploh zelo zadolženih posestvih naj se uvede prisilna uprava v rokah sposobnih občinarjev, ki naj skušajo dobiti iz premoženja ne samo upnega dolga, ampak resnično vrednost premoženja — oziroma naj se razproda od posestva le toliko, kolikor je potrebno za izplačitev dolga. Glede naj se posebno na to, da si ohrani uboga družina vsaj streho.

3. Zemljiški davek naj se kolikor mogoče odpiše pri malih in srednjih kmetijah — naloži naj se pa, kar bi bilo povsem pravično in sorazmerno, večje davke na bolj plodeči kapital in na različni luksus, ki se ga do zdaj skoraj bolj goji od države nego pa kmetijstvo. Kdor hoče živeti, mora trdo plačevati zato — kdor hoče uživati pri dobrem življenju še vse mogoče udobnosti, ne plača pa nič zato!

4. Hišni davek delajočih slojev je tudi prevelik. Kdor hoče imeti prostorno zdravo stanovanje, mora več plačevati; ako kdo pregradi sobo v dve sobi in noče bivati in spati v eni in isti — čisto živino vred, mora za to več plačevati! Ubogo ljudstvo je prisiljeno radi davka imoti slaba, nezdrava, v vsakem oziru obsojanja vredna stanovanja! Vlada bi morala s posebnimi zakoni še skrbeti za primerna, zdrava, prijetna stanovanja ljudstva, ki uplivajo zelo dobrodejno tudi v naravnem oziru nanje.

5. Rudarski zakon je zastarel in za rudarje krivičen, zato je potrebuje nujne preosnove. Premené naj se pravila bratovske skladišnice v Rablju in to še s posebnim ozirom na obbolele rudarje. Ako rudar jedva izhaja z družino pri polni dnini, kako naj izhaja bolan, ko potrebuje sam večje potrebe za 60% dnine!

Italijansko vseučilišče.

Mrtev slikar Pizzei, veliko težko in lahko ranjenih, razbite italijanske prodajalne in gostilne, popolnoma opustošena hiša, v kateri se nahaja italijanska pravna fakulteta — to je izid otvoritve italijanske pravne fakultete v Inomostu.

Bolj kot kedaj popreje, zahtevajo sedaj Italijani ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu in ta zahteva obravnavala se je tudi v isterskem deželnem zboru.

Primorski Slovenci in Hrvatje hi glasovali za to zahtevo Italijanov, ako bi bili ti pravični Slovanom v Primorju. Glasovali bi za ustanovitev pravne fakultete v Trstu, ki naj bi se počasi razvila v popolno italijansko vseučilišče, ako bi se od strani Italijanov ugodilo onim

zahtevam primorskih Slovencev in Hrvatov, katerim bi se ugodilo že zdavnaj moralo in katerih izpolnitev bi ne bila od italijanske strani nikaka koncesija primorskim Slovincem in Hrvatom, ampak le izpolnenje božjih, naravnih in pisanih zakonov.

Prva zahteva primorskih Slovanov je ustanovitev slovenskih ljudskih šol v Trstu, za katere se vodi danes tako hud boj; druga zahteva, da se ustanove nove slovenske in hrvatske ljudske šole v Istri, katerih še danes ni, in nadalje ustanovitev srednjih in strokovnih šol slovenskih in hrvatskih.

Vae to so zahteve primorskih Slovencev in Hrvatov, katere bi morali Italijani izpolniti, če bi imeli malo čuta za pravičnost.

Nikakor pa ni častno za Italijane, da niso toliko pravicoljubni, še manj pa častno za državo, ki vzdržuje v Istri in v Primorski zistem, ki ne da Slovincem in Hrvatom niti ljudskih šol, kjer bi dobivali osnovne nauke v svojem materinem jeziku.

Slovenci v Primorju bili bi le tedaj za ustanovitev italijanskega vseučilišča, ako bi izpolnili Italijani vse gori navedene zahteve in bi bili zadovoljni, da se ustanovi v Trstu pravna fakulteta in sčasoma popolno vseučilišče, na katerom bi se predavalo slovensko in hrvatsko.

Razlogi, ki govore za ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu, prav isti razlogi, govore tudi za ustanovitev slovensko-hrvatskega vseučilišča. Kulturni razvoj slovenskega in hrvatskega naroda in razvoj njegove narodnosti, je ravno tako potreben kakor razvoj italijanske kulture in narodnosti.

Kot jeden najvažnejših razlogov proti ustanovitvi slovensko-hrvatskega vseučilišča se navaja, da je Trst italijansko mesto.

Če bi bila ta trditev tudi resnična, bi vsejedno lahko bilo v Trstu slovensko-hrvatsko vseučilišče. Saj se tak zavod ne ustanovi samo za jedno mesto, ampak za celo deželo, za narodnosti, ki stanujejo okolo Trsta.

A da bi bil Trst izključno italijansko mesto, to je neresnica. V mestu samem je velik del prebivalstva Slovencev, v okolici Trsta pa žive skoro izključno sami Slovenci. V Istri in Primorski pa je več Slovencev in Hrvatov nego Italijanov.

Radi tega imamo Slovenci in Hrvati ravno tako pravico zahtevati, da se nam ustanovi slovensko-hrvatsko vseučilišče v Trstu kakor Italijani.

Bilo bi italijansko in slovensko-hrvatsko vseučilišče v Trstu, potem bi se Slovenci, Hrvatje in Italijani složno razvijali kakor bratje in bi se združeni postavili v bran svojemu skupnemu sovražniku: Nemcu, ki ne taji več, da smatra Trst in Primorje za svoje zemljišče.

A Italijani ne marajo tega; oni se vežejo v prijateljsko vez z Nemci v Trstu, z onimi Nemci, kateri so jim ravno ob priliki otvoritve italijanske pravne fakultete v Inomostu pokazali dejansko s koli in kamenjem svojo vročo ljubezen.

Slovenci in Hrvatje niso nasprotniki upravičenih kulturnih in narodnostnih zahtev italijanskih in bili bi vsikdar voljni, da se ustanovi italijansko vseučilišče v Trstu, ako bi se v istem mestu ustanovilo slovensko-hrvatsko vseučilišče.

Dokler pa Slovenci in Hrvatje v Istri in Primorju ne dobe svojega vseučilišča v Trstu, — dotlej tudi ne bode italijanskega.

Rusko-japonska vojska.

Iz Mandžurije ni zadnje dni prav nobenih važnejših vesti. Sovražnika stojita si drug drugemu nasproti ter si vtrujeta vsak svoje pozicije ter pomnožujeta svoje vojne sile. Vrše se sicer vsaki dan med patroljami male praske, ali kakega znamenitejšega spopada bilo ni že več dni in uradna ruska kakor japonska poročila glase se navadno: Mir na vsi črti. Seveda, da pride lahko vsak trenotek do velike bitke, ki postane po našem mnenju za Japonce osodopolna. Vse drugače pa je pred Port Arturom. Tam so se vršili že od 26 pr. m. vsaki dan srditi napadi od strani Japoncev. Poročila o izidu teh napadov prihajala so do sedaj le iz japonskih in japonofitskih virov, ki so si pa tako nasprotovale, da ni mogel človek iz njih niti približno izločiti resnico in laži. Ta po-

ročila so hotela vedeti, da se je večina ruskih vojnih ladij, nahajajočih se v portarturski luki, potopila, ter da se je posrečilo Japoncem zavzeti že več ruskih utrdb. Potem so se pa sama sebi zdela neverjetna in omejali so se začeli japonski vspehi vedno bolj, tako da soditi po najnovejših vesteh iz istih virov, niso Japonci pravzaprav zavzeli nobene važne ruske točke in se ni tudi niti jedna ruska vojna ladija potopila, pač pa so bili Japonci na vsi črti z velikanskimi izgubami odbiti in se je jedna njihovih največjih vojnih ladij pred Port Arturom, ki je zadela ob neko mino, potopila. Tako na priliki se glasi zadnje poročilo, prihajajoče iz Londona, približno tako-le: Boji pred Port Arturom se vrše neprestano že 4 dni. Rusi imajo še vedno v svoji oblasti Zlato goro, utrdbi Pauvašijan in Latusijan. Najprej so Japonci pričeli bombardirati, potem pa so nastopili pešci. Japonci so napredovali z nečuveno hrabrostjo med strašnim streljanjem ruskih topov, ki so porazili jedno japonsko četo za drugo ter jih popolnoma uničili. Po strašnih izgubah so se Japonci umaknili ter prenehali z napadi. V Daljni prihajajo dan za dnevom nove japonske vojaške čete, ki se pa odpošiljajo koj pred Port Artur med bojavnike.

Dopisnik ruskega lista „Birševja Vedomosti“ poroča iz Čifu, da je prišlo zadnje dni v Port Artur ne le veliko število džunk napoljenih z živili, ampak prišlo je tje tudi več velikih parnikov, polnih živil in streljiva, kar dokazuje, da je obkoljenje Port Artura jako pomanjkljivo. Število poškodovanih japonskih vojnih ladij je jako veliko. Mornarji na njih so vsled raznih boleznih decimirani. Razne ladije porabljajo se za bolnišnice.

Dopisi.

Iz Kobarida, dne 8. nov. 1904. — Dne 7. t. m. zapustil nas je po petletnem službovanju kot kaplan v Kobaridu č. g. Ciril Metod Vuga ter se preselil na svojo novo službo kot kurat v Bate. Tamošnjim duhovnjanom čestitamo na tej pridobitvi. Č. g. ohranili bomo vedno v hvaležnem spominu. Bil je blag duhovnik in neutrudljiv delavec za dušni in česni blagor nas duhovnjakov. Za časa njegovega službovanja v Kobaridu ustanovili smo dve društvi. Eno „Slov. kat. politično in gospodarsko“, kateremu je bil tajnik, in drugo „Slov. kat. izobraževalno in podporno društvo“, kateremu je bil predsednik.

Pri obeh društvih je č. g. nemurno deloval. „Podporno in izobraževalno društvo“ se ima poleg drugih dobrotnikov največ g. kuratu zahvaliti, da si je v tako kratkem času svojo jako lepo zastavo napravilo, in da smo včakali takošnje veselo slavnost, katere se je vršila dne 30. oktobra t. l., ko se je zastava slovesno blagoslovila. Ta dan nam ostane vsem vedno v prijaznem spominu. Dan pa, ko se je blagoslovila društvena zastava in ko se je vršil javon shod v Kobaridu, je še posebno pomenljiv. Kobaridci so namreč ta dan s svojim popolnoma dostojnim obnašanjem pokazali, da tukajšnje ljudstvo ni še tako pokvarjeno, da bi vsako hujskanje poslušalo, kakor se je od neke strani želelo.

Nehote smo se spominjali o tej priložnosti onih starih srečnih časov, ko sta duhovščina in svetno ljudstvo v prijateljski vzajemnosti živeli, dokler ni burja razpora in pogubnih preprirov med naše mirno živeče tržane, kakor po vsej deželi zanesla. Da bi se nam oni srečni časi kmalo zopet povrnili, v to pomozni nam Bog.

Iz Kobleglave, dne 7. oktobra 1904. — Sv. misijon v Kobleglavi se je obhajal, kakor je bilo svoječasno uže napovedano, od 30. okt. do 6. t. m. Vodili so ga lazaristi iz Ljubljane, namreč č. o. Nežmah, Flis in Doberšek. V enajstih letih jih je uže tretjkrat povabil naš g. vikar Vinko Tomanin, za kar smo mu hvaležni iz dna srca, posebno pa še sedaj, ker ga dolžnost tako ne veže, ker ni v službi ampak v pokoju. Č. o. misijonarji so nam tako jedrnato razkladali nauko sv. vere, da je bilo marsikatero oko rosno in srce marsikoga v sredino zadeto, tako da smo prav srčno vsi pred Najsvetejšim ponavljali krstno obljubo. Na dan sklepa je bilo posebno ginljivo, ko smo pristopili k sv. obhajilu med slovesnim zvonjenjem in peljem. — Popoludne je bila procesija z Najsvetejšim

šim, katere se je udeležilo veliko ljudstva in več č. gg. duhovnov iz bližnjih duhovnij; prav ganljivo je bilo videti, ko so vsakih deset skupaj molili sv. rožni venec s svečami v rokah. Procesija se je pomikala po vasi med plapolajočimi zastavami. Med procesijo so peli peveci pod vodstvom domačega organista Alojzija Ostrouška. Vsaki dan so bili po tri cerkveni govori. Lahko rečemo: To so bili dnevi, ki nam jih je Gospod pripravil. Č. o. misijonarjem pa kličemo: Bog Vam povrni Vaš trud!

Občinar.

Novice.

† Monsig. Janez Abram

Goriška škofija je zopet izgubila duhovnika. V soboto ob 10. uri predp. je umrl v Gorici monsignor Abram. Bili smo na njegovo smrt pripravljani, a kljub temu nas je pretresla žalostna vest, da nas je zapustil starček, ki je bil nam vedno prijatelj, dobronik in svetalec.

Pokojniki je bil rojen v Tupeljčah v občini Kobleglavski na Krasu dne 18. maja 1813. V mašnika je bil posvečen dne 22. sept. 1839. Prvih šest let svojega službovanja je bil za kaplana pokojnega knez nadškofa Frančiška Lušina. Potem je bil 20 let vikar prvostolne cerkve. V tem času je bil 4 leta katehet v vojaškem kolegiju v ulici Alvarez in leta dvorni kaplan nadvojvode Karola Ludovika. Z nadvojvodo Karolom Ludovikom je prehodil skoraj celo Evropo. Ko se je vrnil v domovino, postal je kanonik prvostolne cerkve in apostolski protonotarj. To službo je vžival 30 let, namreč do smrti.

Monsignor Abram je bil velik dobronik naših zavodov: „Solskega Doma“, „Alojzijevega“ in „Slovenskega sirotišča“. Temeljni kamen „Slovenskemu sirotišču“ je postavil on podelivši 2000 K z edinim pogojem, da se bo v prihodnjem zavodu darovala vsako leto na obletnico sv. maša za njegovo dušo. Tudi v oporoki se je spomnil naših zavodov.

V boleznih je prejel večkrat sv. sakramente. Ponavljal je vedno besede sv. Pavla: Cupio dissolvi et esse cum Christo. (Želim razpasti in biti s Kristusom.) Zadnja tri leta je bil nepretrgoma v postelji. Bil je najsrečnejši duhovnik v celi litrski provinci.

Pogreb je bil v torek ob 8. uri ob velikanski udeležbi. Opazili smo mnogo odlične gospode, mej drugimi premil. knez nadškofa Jordana, visokorodnega gospoda barona Winklerja, dvornega svetovalca grofa Attemsja itd. Truplo so blagoslovili stolni cerkvi in je potem prepeljali na Sv. Goro, kakor je v zadnjem času sam želel. Imel je sicer že napravljen grob v Kobleglavi, a se je na koncu premislil.

O njegovem značaju rečemo le: Bil je preprost, skromen in mirulihen mož, a vselej odkrit in plemenit. Njegovo srce ni poznalo spletkarstva.

Svetila mu večna luč!

Umrla je v soboto zjutraj ob 7. uri in pol na svojem stanovanju na trgu sv. Antona št. 12 v 91. letu svoje dobe gospa Constanca Serreau roj. Pertout, sestra pokojnega profesorja Lavrencija Pertouta. Pogreb je bil v pond. ob 11. uri predpoludne. Ko so blagoslovili truplo pokojnice v stolni cerkvi, prepeljali so je potem na svetogorsko pokopališče. Glavnim dedičem je imenovala blaga pokojnica malo semenišče, a spomnila se je v svoji oporoki tudi naših zavodov: „Solskega Doma“ in „Alojzijevega“. Naj počiva v miru in večna luč naj ji svetil!

Umrl je po kratki boleznih 5. t. m. v Sv. Križu v samostanu kapucin brat Prosper Fon, v starosti 79 let. Bil je doma iz Rut pri Volčah. Bojeval se je v Lombardiji pod slavnim vojskovodjem Radeckijem. Svetila mu večna luč!

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Andrej Furlan, kaplan 2 K (1 K tudi za „Skalnico“); Ana Toroš 2 K; Ivan Leban iz Podgore 20 vin.; Marija Vihtar 20 vin.; Marija Tomazin 20 vin.; Josipina Žnidarskič 30 vin.; „Slov. Beseda“ 1 K; dr. Josip Dermastia 1 K.

P. n. g. K. Leske je nabrala v Gorici še 77 K 84 v (skupaj do zdati 427 K 84 v), v Dolenji Vrtojbi 77 K (v obeh Vrtojbah skupaj 127 K 99 v), v St. Andrežu še 8 K 6 v (skupaj 93 K

85 v), v Podgori še 5 K (skupaj 105 K 77 v), v St. Petru še 1 K (skupaj 123 K 3 v).

Odbor se zahvaljuje č. g. vikarju E. Štreklju v Vrtojbi, ki je g. nabirateljico pogostil, g. županu Francu pl. Locatelliju za priporočilo in dar in g. Jakobu Gorkiču, ki je g. nabirateljico spremljal od hiše do hiše.

Vsem dobronikom Bog stotero povrni!

Dar. — Uprava „Pr. Lista“ je prejele za „Solski Dom“ 1 K, katero je darovala družba „Slov. Beseda“.

Za „Alojzijevega“: Preč. g. And. Brezovščik 12 K, preč. g. Fr. Franko 10 K, preč. g. Ign. Kobal 10 K, preč. g. Fr. Andryšek 5 K, Volarci podarili 4 vreče krompirja.

Popravek. — Pri objavi sprememb in imenovanj v duhovništvu, katere smo objavili v zadnji številki našega lista, vrnila se nam je neželba tiskovna pomota. Na mestu da bi bilo tiskano: v Cerkljo pride za II. kaplana novomašnik čast. g. Anton Sok, bilo je po pomoti tiskano Anton Jok.

Naročila na Tomaževo žlindro, modro galico in žveplo sprejema „Goriška zveza gospodarskih zadrug in društev“ v Gorici. Posamezna naročila od svojih članov sprejemajo posojilnice po deželi, ki so člani te zveze, in „Centralna posojilnica“ v Gorici.

Konj — kardinal. — Nekaj povsem novega! In vendar je to že silno staro, celo iz srednjega veka. Tako vsaj pripoveduje v „Soči“ neki kobariški „liberalec“ v dolgem dopisu, v katerem je pa edino to pametno naredil, da ni pod-anj postavil podpisa ter se tako skrtil, da se ne more vedeti, kdo je gospodar vse tiste duševne revščine, ki se kaže v onem dopisu. S tem je gotovo ustregel vsakemu, ki se v javnosti sramuje imena „liberalec“. Povej „liberalec“ še večjo neumnost, tako, da jo lahko fotografiraš, in on — bo verjel, samo da je vmes kak duhovnik, še rajši kak višji cerkven dostojanstvenik ali kar naravnost papež in pa, da je če le mogoče iz srednjega veka. Potem ti bo veroval vse! Tako je sedaj „liberalna“ vera in pamet „Sočin“ vernih čitateljev za eno modrost daljša, namreč, da je „oni srednjeveški papež posvetil svojega žrebca za — kardinala“. Kdor te neumnosti ne veruje, je gotovo nazadnjak, surov in zabit, kaj ne, ti kobariški „liberalec“? Gabršček je lahko ponosen na svojega „loncmana“ z „liberalno“ inteligentnostjo. In da je nanj ponosen je dokaz, da je natisnil v svoj „šornal“ ta največji dokaz duševne revščine „liberalne“ pameti. Res, ni čudno, da je marsikdo razžaljen, če se ga prišteva „liberalec“.

Druga klerikalna blamaža. — O imenitni katoliško-narodni slavnosti v

Kobaridu, ki se je izvršila v vsakem oziru nepričakovano dobro, je rekla „Soča“, da ni bilo nič, „da je ravno tako zanikerno vspela, kakor pred časom tista velika slavnost v Mirnu.“ Čudno! Še sedaj šumi „liberalec“ po ušesih mirenka slavnost. Je od tega že dva meseca in pol, pa še je ne morejo „liberalci“ pozabiti. Kričali so takrat po „Soči“, da ni bilo nič, da je bila le klerikalna blamaža in fiasco. A glejte, ta „nič“, ta klerikalna blamaža jih še sedaj peče. Že iz tega bi lahko spoznal vsak „liberalec“, če bi mislil s svojo glavo, da kak „nič“, kaka klerikalna blamaža ne bi mogla povzročiti „liberalec“ toliko skrbi, da še po dveh mesecih in pol ne morejo mirno po njej spati. Smešno! „Liberalci“ niso še pozabili tedaj prve „velike klerikalne blamaže“ v Mirnu, že so jim napravili „klerikalci“ drugo v Kobaridu. Bomo videli, koliko časa jim bo pa ta „žalostna slavnost“ mešala možgane.

Le še mnogo takih „žalostnih slavnosti“, da bodo „liberalci“ popolnoma žalostni!!

Društvo „Skalnica“. — Opozorjamo p. n. društvenice, da so društvene knjizice že gotove. Dobe jih prihodnjo nedeljo v društveni sobi v semeniški ulici št. 16 od 4.—5. pop.

Lekarne v Gorici. — Lekarna Cristofolletti na Travniku je zopet postavila slovenski napis na okno. Tako je prav! Slovenski napis imata tudi lekarni Glibich v Rabatišču in Girancoli v Gosposki ulici. Lekarna Pontoni je odstranila slovenski napis, lekarna Kurner pa ga ni še postavila.

To na znanje slovenskemu občinstvu.

Iz Velikih Žabelj nam pišejo: Bil je vesel dan 18. oktobra za našo župnijo. Odkar obstoji ta duhovnja, bilo je birmovanje v naši cerkvi komaj drugič, ker prej so morali naši otroci hoditi v bližnji križ k sv. birmi. Slovesno smo sprejeli prevzvišenega knez nadškofa, ki se je vsem prikupil s svojo izvanredno prijaznostjo. Birmancev je bilo pri nas 66; med temi je bil eden radi boleznih na domu birman, ki je pa 14. dan potem že umrl. Njegovi sošolci so mu na dan pogreba zapeli dve lepi žalostinki v slovo.

Z vinsko letino moramo in smemo biti letos zadovoljni; kdor hoče imeti dobrega in pristnega „vipavca“, ga pri nas gotovo dobi. Cena ni visoka; torej kupci, le pridite!

Na Planini pri Vipavi se je vršila dne 6. t. m. veselica „Kat. slov. izob. društva“ izborna. V nagovoru je razložil g. predsednik pomen šaloigre „zamujeni vlak“ ter bodril mladeniče na delo za Boga in domovino. Domačim vrlim mladeničem prišlo je na pomoč izborno pevsko društvo „Nanos“ z Goč in za vse dobro vneto tamburaško društvo „Danica“ iz Šturij s svojimi pevci. Igra se

je obnesla vrlo dobro, posebno se je odlikoval „mojster Peter“; v občo pa so želi vsi igralci zasluženo pohvalo. Pogum, vrli mladeniči, neustrašeno delujte in nadalje za mili narod svoj in krasno našo slovensko domovino. Bog živi!

Sv. misjon. — Z 1. decembrom začne na Vojšćici sv. misjon. Trajal bo do sklepa sv. leta, to je do 8. decembra, ali praznika Brezmadžne D. M. Vodili ga bodo oo. jezuiti.

Iz Volčjegrada nam pišejo: Dne 6. t. m. praznovali smo izredno slovesnost prenešenja kipa naše ljube Gospe presv. srca. Sprevod se je pomikal iz komenske cerkve in sicer ob deveti in pol uri zjutraj. V Volčjegradu je bila slovesna sv. maša se zahvalno psalmijo. Popoldne smo imeli blagoslov. Da se se je vse tako lepo izvršilo, gre čast preč. g. dekanu.

Zopet nesreča! — Andrej Plesničar, bivši starešina, od Voglarjev pri Trnovem, je padel z listnega voza in ostal takoj mrtev: oni dan je ženska zgorela, zdaj se je mož ubil — smrt ne vpraša, kakó in kdaj?

Nesreča. — Štirinajstletna deklica Marija Budin od Karola Budin iz Mirna je kosila repišče in drugo zelenjad za prešiče. Pri tem pa je jedenkrat tako nesrečno zamahnila s kosirico, da si je popolnoma odsekala prst ne levi roki.

Šebrovo tiskarno v Postojni je kupilo katoliško tiskovno društvo.

Veliko povodenj imajo v Macedoniji, ker je proti koncu oktobra več dni neprenehoma deževalo. Povodenj je napravila mnogo škode ter ponekod odnesla cele črede živine.

Taschenbuch 1905. — Tako je ime prekrasnemu žepnemu koledarčku (notesu), ki ga je izdala „državna zveza nepolitičnih društev krščanskih delavcev“ na Dunaju. Ta koledarček priporočamo toplu. V njem je obrazložen program krščansko-socialnega delavstva, postava o osebnem dohodninskem davku, postava o kolportazi itd. Koledarček je tedaj vrlo zanimiv in koristen. Naroča se pri: „Reichsverband der nichtpolitischen Vereinigungen christlicher Arbeiter Österreichs“, Wien VII. Westbahngasse 40. Cena 72 vin.

Loterijske številke.

5. novembra.

Dunaj 15 26 45 37 53
Gradec 74 78 17 85 50

Stanovanje

se odda v najem v Fojani. Oglasiti se je treba pri gospodu Alojziju Mavriču, krčmarju v Fojani št. 37, p. Biljana.

ZAHVALA.

O priliki smrti svojega ljubljenega strica oziroma prastrica monsignorja

Janeza Nep. Abram,

kanonika stolne cerkve, apostolskega protonotarja, c. in kr. dvornega kaplana, pravega konzistorijalnega svetnika itd.

izrekajo podpisani sorodniki najiskrenejšo zahvalo vsej preč. duhovščini goriškega mesta, v prvi vrsti prem. knez nadškofu mons. Andr. Jordanu, dalje č. o. franciškanom in kapucinom, visokor. g. čež. predsedniku bar. Winklerju, visokor. g. c. kr. dvornemu svetniku grofu Attemsju in sploh vsem velečenjnim udeležencem za spremstvo pri pogrebu

V Gorici, 8. novembra 1904.

Ostali sorodniki.

Ka ne knez nadškof Jordan

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih posloplj, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
  - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnice po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in dajo po neprisljnih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
  - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanja po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pogodba

sklenjena danes med gg. Mihaelom Šinigojem in Francetom Devetakom bivajočih v Mirnu se glasi:

1. France Devetak odstopa svoje zemljišče parc. 413 in 414 g. Mihaelu Šinigoju, na kojem uže stoji hiša imenovanega in sicer na daljavo 5 m od vogla imenovane hiše ob državni cesti proti Gorici in za 3 m od apnice za kožo proti Gabrijam. Imenovani odstopi vse zemljišče izvzemši seveda ono, ki je pod mostom, ki pelje v Rupo, do katerega nima tudi pravice.

2. V nadomestilo za isto zemljišče, odstopa g. Mih. Šinigoj Francetu Devetaku svoje zemljišče za hišo št. 215 (t. j. isto, ki je je vkupil od mir. cerkve).

3. Ako bi bilo zemljišče Fr. Devetaka večje nego g. Šinigoja (ali nasprotno), doplača slednji razliko obsega po 1 K 60 h sez.

4. G. Šinigoj si pridržuje pravico, da sme izpeljati od svojega zemljišča ves „materjal“ (zemljo) do višine dvorišča, ki je ob posloplju šte. 215 in to do dne dokler je še veljavna njegova pogodba.

Pogodba glede hiše pod šte. 215.

1. Za dolgove pri dr. Kavčiču plačal M. Šinigoj	glđ. 2300
2. Franc Devetak je bil istemu dolžan	546
3. Soprega g. Šinigoja posodila F. Devetaku	90
4. Taksa za dve pogodb. plačal M. Šinigoj skupaj	88
5. Za razna zidarska, mizarska in dr. dela pri posloplju šte. 215	721
Skupaj glđ. 3745	
Skupaj K 7490	

Franc Devetak dolguje tedaj g. Mih. Šinigoju na imenovem K 7490, katero sveto loče tudi istemu pri končanji stvari izplačati.

G. Lipuš, krčmar in sedajni najemnik imenovanega posloplja ima pravico ostati v istem dokler mu kaže njegova pogodba.

Slednjič obvezujeta se, da plačata stroške za v to potrebnega zemljemerca vsak polovico.

Vsi ostali troški pripadajo g. F. Devetaku.

6. Ravno tako je F. Devetak obvezan vsak morebitni primanjkljaj v njih strejarski zvezi — skupno svoj del poplačati.

V Mirnu, dne 20. julija 1903.

Miha Šinigoj, l. r.

Ferlat, priča,

Franc Devetak, l. r.

Jožef Cotič, priča.

Pripomba: Šinigoj Miha je pripravljen odstopiti vsak čas.

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Za neverjetno nizko ceno za samo gl. 2-95 se vđobi krasno garnituro, imajoč naslednjih štirnajst dragocenih krasnih predmetov:

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo posrebrjena) s krasno vdelenim okrovom, natanjko regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
- 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizni sistem.
- 1 kratavna igla iz goldina z vdelenimi briljanti.
- 1 par pozlačenih zapetnih gumbov. Znamka »Garantie«.
- 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajčnike in ovratnike; 5 komadov.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
- 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
- 1 pomanjševalno žepno zrcalo v etui.

Teh štirnajst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razpošilja za samo glđ. 2-95 proti povzetju ali naprej poslanim neskom torčka

Bratje Hurviz,
Eksportna hiša, Krakov, Stradom 17
(Avstrija.)

Kar ne ugaja se tekom 8 dni sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake nevarnosti. Bogale ilustrovane kataloge vseh dragocenosti zastonj in franco. Sprejemajo se prodajalci in agentje.

Št. 3449

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. četrtletja t. j. mesecev julija, avgusta in septembra 1903 začne v ponedeljek dne 5. decembra 1904. ter se b. nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice in z njo združene hranilnice.
V Gorici, 7. novembra 1904.

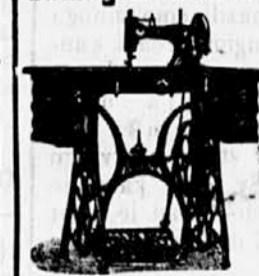
A. Krušič

trgovec in kroj. mojster
Gorica, Gius. Verdi 33

naznanja st. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih gotoljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližnjo jesensko in zimsko sezono. — Priporoča se st. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini: — Izdelek lastnega blaga jamčim.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1,
Gorica

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvookolna „Helica Premier“ in slanožreznostroj, šušokresni in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor sa nove maše in godove, kolače sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

ZALOGA VINA

J. TOROŠ, v ulici proti Soškemu mostu 6, uljudno priporoča svojo zalogo vina, ki je založena z belim, črnim, starim in novim, brskim, vipavskim in istrskim in s prav dobro sladko rebulo. Vino se odpošilja na vse kraje od 56 l. naprej. Postrežba poštena.

Sprejema

hranilne vloge
katere obrestuje po 4 1/2% polmesečno; nevzdignene obrestipripišuje konec leta k glavnic. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6%, in na vkuplžbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

s glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.